Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

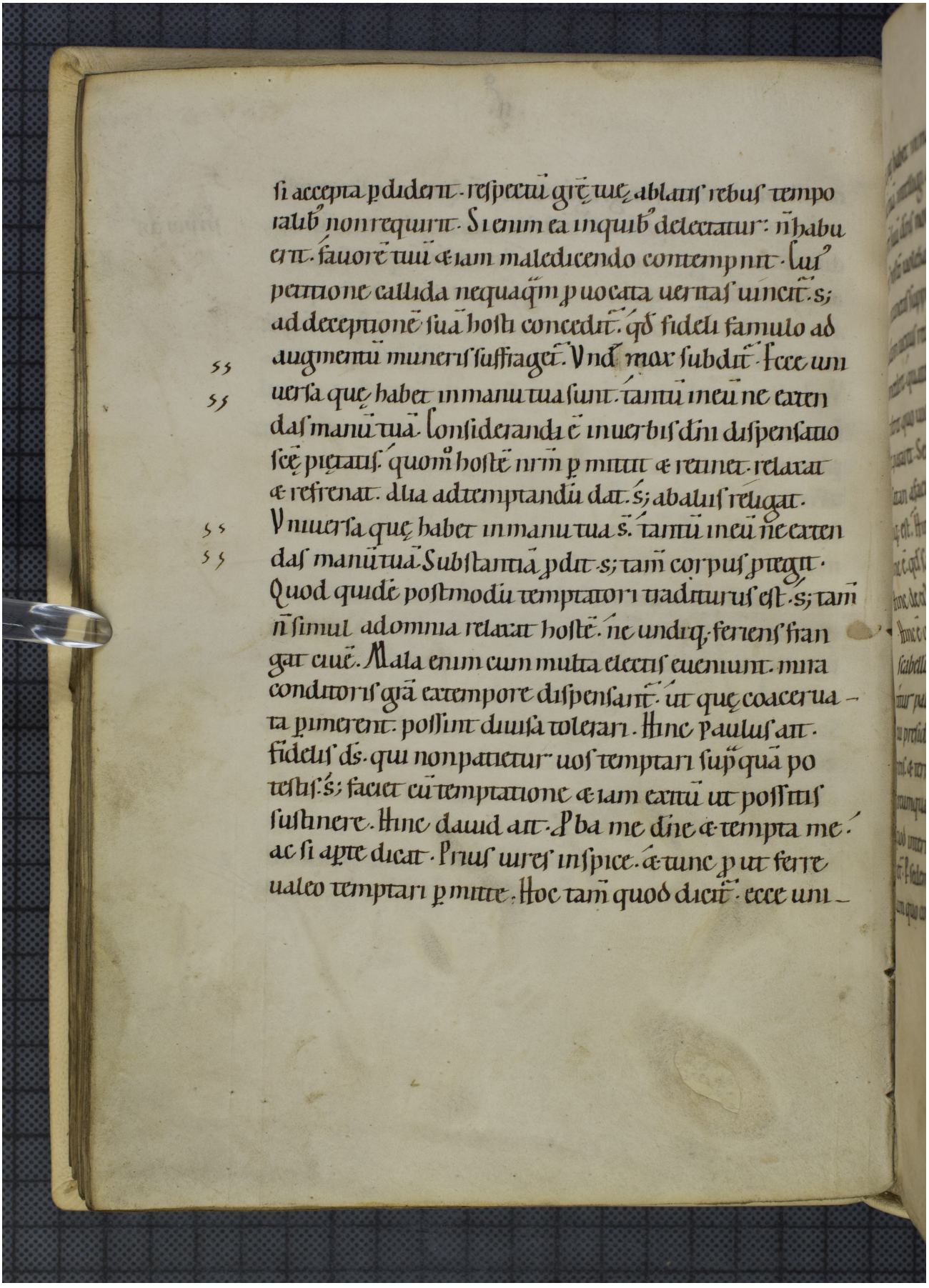

si accepta p̄ diderit. respectū gr̄ę suę ablatis rebus tempo
ralib⁹ non requirit. Si enim ea inquib⁹ delectatur: nō habu
erit. fauorē tuū ēiam maledicendo contemnit. Cui⁹
pertinone callida nequaq̄m p̄uocata ueritas uincit. s;
ad decepcionē suā hosti concedit. q̄s fideli famulo ad
augmentū muneris suffragē. Vnd̄ mox subdit. Ecce uni
uersa quę habet in manu tua sunt. tamtū in eū ne extен
das manū tuā. Considerandū ē in uerbis dīni dispensatio
scę pietatis. quom⁹ hostē nr̄m p̄ mittit ēt retinet. relaxat
ēt refrenat. alia ad temptandū dat. s; alia ab eis refugat.
Vniuersa quę habet in manu tua s. tamtū in eū ne extен
das manū tuā. Substantiā p̄dit. s; tam̄ corpus p̄tegit.
Quod quidē postmodū temptatori tradituru⁹ est. s; tam̄
n̄ simul ad omnia relaxat hostē. ne undiq; ferien⁹ fran
gat eū. Mala enim cum multa electis eueniunt. mira
conditoris gr̄ā extempore dispensant. ut quę coacerua
ta p̄merent. possint diuisa tolerari. Hinc Paulus ait.
fidelis ds. qui non patietur uos temptari sup̄ quā po
testis. s; faciet cū temptatione ēiam exitū ut possitis
sustinere. Hinc dauid ait. Proba me dne ēt tempta me.
ac si apte dicat. Prius uires inspice. ēt tunc p̄ ut ferre
ualeo temptari p̄mitte. Hoc tam̄ quod dicit. ecce uni-